

ת"פ 35469/02 - מדינת ישראל נגד א' מ'

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 19-02-35469 מדינת ישראל נ' מ'

בפני כבוד השופט עמיית מיכליס
בעבור: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א' מ'

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד מודיש ארדיינו עו"ד מאיה אשכנזי

בשם הנאשם: עו"ד רות מוחבר

גמר דין

רקע ועובדות כתוב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיןוני שכלל את תיקון כתוב האישום, בעבירות שעוניין **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) **ואוֹמִים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 21.9.2018, בשעה 23:20 לערך, פרץ ויכוח בין הנאשם ובת הזוג (להלן: המתלוונת) במהלך נסיעה, בנסיבות שלושת ילדיהם הקטנים. במהלך הויכוח צעקו השניים זה על זו וגידפו זה את זו. בשלב מסוים איים הנאשם על המתלוונת באומרו: "אם לא תסתמי את הפה אני אכניס לך את המפתח לעין". משהגעה המשפחה לביתה, יצאת המתלוונת מהרכב. הנאשם ניגש אליה בהילכה מהירה, אחיז בחזקה בצווארה והטיח את ראשה ברכב החונה בעוד המתלוונת צעקה לעזרה, כל זאת לעיני ילדיהם הקטנים, אשר הפסיקו בנאשם לחודל מעשייו בקשרות "אבא די". משבחין הנאשם שהמתלוונת מצצלת למשטרה, אמר לה: "היום אני ארצה אותך", ונתן לה מכח בראשה. בתגובה, אחזה המתלוונת בידו של בנה ונמלטה בריצה מהנאשם. כתוצאה ממשעי הנאשם נגרמו למתלוונת סימנים בצווארה.

3. ביום 20.1.2020 הוצג ההסדר הדיני בין הצדדים, במסגרתו הוסכם שהנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך ערכית תסקير לעונש. שירות המבחן התבקש לבחון מספר פרמטרים ובהם לקיוח אחריות, היעדר פתיחת תיקים חדשים ואפשרות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי ככל שיידרש. לביקשת הסגנורית, התבקש שירות המבחן לבחון את האפשרות לבטל את הרשות הנאשם, כאשר המאשימה הבירה שתעתור להוtier את הרשות על כנה.

בתסקיר ראשון מיום 28.7.2020 המליך שירות המבחן שלא לבטל את הרשות הנאשם, ולהשיט עליו עונש של מאסר על תנאי ושל"צ. לביקשת הנאשם, נדחה הדיון על מנת לאפשר לו להשלים את ההליך הטיפולי, זאת לאחר שהצהיר בפני בית המשפט, הן בעצמו והן באמצעות באת כוחו, כי בכוונתו "לעשות הכלול" על מנת למצותו. בתסקיר משלים מיום 8.3.2021 המליך שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבנן לשך שנה וחצי לצד צו של"צ בהיקף של 200 שעות כעונש מוחשי-חינוכי. מן הטעם שלא הցגו מסמכים רלוונטיים המצביעים על פגיעה קונקרטית בנאשם במידה וירושע, חזר שירות המבחן על המלצתו שלא לבטל את הרשות.

בד בבד נתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות שמצאה את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה הוגשה תמונה של החבלות שנגרמו למטלוננת (ת/1). מטעם הנאשם הוגש המסמכים הבאים:

- נ/1 - אישור על כך שלנאשם "קיים מספר ספק של משרד הביטחון" בתור קבלן עבודות גבס וחשמל, ולפיו הנאשם מבצע עבודותו על הצד הטוב ביותר. על האישור חתום נגד ניהול לוגיסטיקה.
- נ/2 - אישור על העסקת הנאשם בין התאריכים 16.7.2015-12.9.15 כחשמלאי בחברת "אלקטرومונט", לשבעות רצון החברה.
- נ/3 - "אישור ספק".
- נ/4 - דרכונים אמריקאים של שניים מילדי הנאשם וציהיר מטעם גירושתו של הנאשם (לא המטלוננת), לפיו היא מיפה כוחו של הנאשם לקבל החלטות בגין לטיפול בילדים ללא צורך בהסכמה. יש לציין שעל אף טענת הסגנורית על קיומם של ציהירים הקשורים בבקשת הנאשם לזיהה, הרי שמסמכים אלו לא הוגשו בסופו של יום.
- נ/5 - תעוזות הסמוכה ותעוזות אחרות שקיבל הנאשם כחשמלאי.
- נ/6 - דוח מצב טיפול מ"התחלת חדשה" - מרכז לאבחן וטיפול בעובי חוך, נושא תאריך 3.3.2021.

▪ נ/7 - מכתב מהמטלוננת, בו ביקש להקל עם הנאשם הגם שביצע, לדבריה, מעשה חמור. המטלוננת צינה במכتبה שההעברות אינן מאפייניות את הנאשם, שמדובר באדם עדין ושוחר שלום "שאינו מסוגל לפגוע בזכוב", שמדובר במעידה חד פעמי ושהיא אינה חששת מפניו. המטלוננת ביקשה שלא "להמיט אסון כלכלי ורגשי" עליה

ועל הילדים המשותפים לה ולנאשם, לגלוות חמלת כלפי ולגזר את דיןו באופן הקל ביותר.

5. בטיוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל הנسبות החמורות של העבירות, כמתואר בכתב האישום המתוקן. עוד הטיעינה כי בתי המשפט מצוים לניקוט ביד קשה נגד המבצעים עבירות של אלימות במשפחה והפנתה לפסיקה המבצעה, לדבירה, על מגמת החמורה בענישה בעבירות אלו. לאור האמור, עטרה ב"כ המאשימה לקבוע מתוך עונשה הולם הנע בין 10 ל-18 חודשים מסר בפועל. התובעת התנגדה לכל חריגה לפחות ממתחם הענישה, בנימוק שמשעי הנאשם הם בעלי דרגת חומרה גבוהה, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק. על אף הוסיףה, שהנאשם אינו נוטל אחריות מלאה למשעו, לא שיתף פעולה באופן מלא בטיפול ועודין קיימים סיכון בעניינו, הגם שהסיכון פחת. משך, נטען כי המלצת שירות המבחן להסתפק בצו של"צ, לא רק שאינה עוללה בקנה אחד עם מדיניות הענישה בעבירות מסווג זה, אלא שהוא אף עומדת בסתריה למთואר בתסקיר. בשים לב לנסיבותו האישיות של הנאשם, ביקשה התובעת למקם את עונשו של הנאשם בתחום העונשי, ולהטיל עליו לצד מסר מותנה ארוך, קנס והתחייבות. מילא התנגדה התובעת לסימן את ההליך בעונש ללא הרשעה.

6. מנגד, עטרה ב"כ הנאשם להימנע מהרשעת הנאשם, וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל עליו צו מבנן לצד צו של"צ. הסגנורית צינה כי לנאים ילדים קטינים מנישואים קדומים שאם היה באלה"ב וכי הנאשם מגדל אותם עם מעורבות מועטה בלבד מצד האם. עוד טענה שבמידה וירשע לא יוכל הנאשם להוציאו וזה לאera"ב וכפועל יוצא לא יוכל לטוס עם ילדיו לאera"ב. בכל הנוגע לפגיעה אפשרית לבנות נטען שמאחר שהוא עוסק בעבודות חממל מזה שנים רבות, בין היתר מול משרד הביטחון, הרי שהרשעה צפואה לפגוע ביכולתו להיכנס למתקנים של משרד הביטחון. הסגנורית הגישה אף היא פסיקה כתמייה בעתרתה.

עוד נטען מטעם ההגנה כי על אף העובדה שמדובר בעבירות "מכוערות", הרי שהן חריגות בנוף חייו של הנאשם, שמעולם לא הסתבר בפליליים. אשר לעבירה עצמה, נטען שחומרתה נמוכה, כפי שניתן למדוד מהחבלות הקלות יחסית שנגרמו למחלונות. נטען כי מדובר באירוע קצר בן 20 שניות, לאחריו לא נזקקה המחלונות לטיפול רפואי. אשר למצבו האישי של הנאשם, נטען כי הוא מפרנס יחידי של כל משפחתו, ובכלל זה של ילדיו מנישואיו הראשונים וילדיו מנישואיו למחלונות. עוד נטען שהנאשם עבר הליך טיפול בן 7 חודשים במסגרת מרוץ "התחלת חדשה" וכי מאז ביצוע העבירה, לפני כשנתיים וחצי, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. בהיבט השיקומי נטען שעיל אף שלאחר המקרה נפרדו הנאשם ומחלונות, הרי שבעקבות טיפול שעבר הנאשם, החרצה הכנה שהביע וככל מכבדת וטובה יותר מבעבר. במקרים אלו, ובהתאם הودאת הנאשם, לקיחת האחריות, החרצה הכנה שהביע וכל הממצאים שהשיקיע בשיקומו, טענה הסגנורית כי אין אינטראס ציבורי להטיל עליו עונש מסר ולהפוך את ששת ילדיו לנטול על החברה, אלא יש לשקמו ולהחזירו לחברה כאזרח מתפרק. משך, עטרה הסגנורית לבטל את הרשותו של הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן בעניין העונש.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה לצורך בקשה סליחה מהמחלונות, והודה בחומרת מעשיו. לדבריו, לאחר האירוע הוא לא הצליח להסתכל למחלונות בעניינים ועצב את הבית עקב הבושה שחש. מאז המקרה עשה הנאשם כל שביכולתו כדי להחזיר את האמון של אשתו בו, ובכלל זה השתלב בטיפול פרטני וקובוצתי. הנאשם ביקש להתחשב בכך שהמחלונות נמצאת בחול"ת מזהה שנה והוא המפרנס היחיד של המשפחה, וביקש לחתת לו הזדמנות שנייה

"לשימם את המעשה הזה מאחרינו ולהמשיך בח'ם הרגלים שלנו להטמק בטיפול בילדים". לבסוף ציין כי אכן המערך ההזוגית שלו ושל המתלוונת טוביה בהרבה.

סוגיות ביטול הרשעה

8. אקדמי ואומר שלאחר שבחןתי את טיעוני הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי מקרה זה אינו נמנה על החיריגים המאפשרים הימנעות מהרשעת הנאשם בדיון.

פעמים רבות נדרש בית המשפט לעסוק בסוגיה של ביטול הרשעה, זאת על אף ההלכה הברורה שנקבעה בהלכת כתב [ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997) (להלן: עניין כתב)], לפיה סופו של הליך פלילי להסתומים, בהעדר טעמים חריגים, בתוצאה של הרשעה. כזכור, בסיס ההלכה עומדות הנמקות שונות, ובهن העברת מסר של הרתעה הן בלבד והן לרבים, מתן ביטוי לפסול שבמקרה בעיני החברה, ואפשרות להטיל עונש מרתייע במידת הצורך. לא יפלא אפוא, שנוכח עקרונות חשובים אלה, נקבע כי האפשרות לחזור מהם תעשה רק במקרים שהוגדרו "...ויצויא-דוףן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה" (עניין כתב). עוד נקבע שהימנעות מהרשעה אפשרית בהנסיבות של שני תנאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקורה המסויים על הרשעה, ובתנאי שהדבר לא יוביל לפגיעה מהותית בשיקולי ענישה אחרים. השני, כי על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, כאשר דרישת הפסיקה היא להוכחת קיומו של נזק קונקרטי שיפגע בסיכון השיקום כתוצאה מההרשעה.

9. אשר לטיב הדירה לקיומו של נזק קונקרטי, מוטלת על הטוען לbijול הרשעה החובה להציג על "פגיעה קשה וكونקרטיבית בסיכון שיקומו", ועליו לבסס טענתו זו בתשתיית ראייתית מתאימה. עניין זה נקבע ש"אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשילך על תעסוקתו העתידית של המבוקש" [רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (10.11.2014)]. דברים ברוח זו נקבעו גם ברע"פ 9118/12 פריגן נ' מדינת ישראל (01.01.2013), שם הודגש שלא ניתן לבסס את טענת הפגיעה הקונקרטיבית בדרך של העלאת אפשרויות תיאורתיות עתידיות [וראו גם: רע"פ 5018/18 בזגלו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 3589/14 לוזן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.04.2018)].

10. בפסקה עקבית של בית המשפט העליון מהשנים האחרונות, נדחו פעמיים אחר פעם ניסיונות שונים שנעשו על מנת להגשים את הכללים שנקבעו בפסקה לצורך הימנעות מהרשעה, לעקע את ההלכה הקיימת, או להוביל לביטולה [רע"פ 6403/18 הרוש נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (28.11.2018); רע"פ 6819/19 סרובי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (28.10.2019); רע"פ 2327/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (19.5.2019); רע"פ 1240/19 (19.5.2020); רע"פ 20/20 2937 וואלפא נ' מדינת ישראל (24.3.2019)].

11. זהירות יתר בהחלטה אם לבטל הרשותו של הנאשם בעבירות של אלימות בתחום המשפחה, הנתפסות בעבירות בעלות חומרה מיוחדת, שיש להוקיען ולהטיל בגין ענישה מרתיעה. נוסף על כך מדובר בעבירות של מרובה

ה策ער הופכות נפוצות ונפיצות, חוצאות מגזרים, דთות ושבבות אוכלאסיה. נכון האמור, סיום הליך מסוג זה ללא הרשעה יקשה להטיל עונשים מרתיעים או צופים פנוי עתיד באופן שאף יפגע ביכולת לספק רשות הגנה, ولو מינימלית לקורבנות העבירה. בשל כל אלו נקבע הכלל לפיו בסוג זה של עבירות "יסוגו נסיבותו האישיות של הנאשם מפני האינטרס הציבורי הכללי". יפים בעניין זה דבריו השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן, בرع"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכן בנסיבות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חרלה אשר בתם המשפט מצוים להיאבק בה. בכך הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותו האישיות של הנאשם ה konkreti מן המשווה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאוותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

ברוח אמרות אלו נקבע בرع"פ 1107/06 י' ע' נ' מדינת ישראל (לא פורסם):

"קיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה להילחם בנסיבות בוגרונותו של הנאשם שפשתה בקרבו, על מערכת המשפט להיות רגישה לצרכיה של החברה, שבמסגרתה היא פועלת, ומסקן עליה להקפיד הקפדה יתרה, כי העונישה תהיה הולמת ויעילה".

דברים נכונים אלו-caillo נכתבו היום ודומה שאין חדש תחת השמש. הנה כי כן, הימנעות מהרשעה בעבירות מסווג זה עלולה להוביל מסר סלחני ושגוי, הפגע בעקרון הרתעת היחיד והרבבים, ואני מאשרת להטיל עונישה "הולמת ויעילה".

12. מן הכלל אל הפרט. עבירות האלימות במקרה שלפניינו אין נמצאות ברף חומרה גבוהה. ואולם, מנגד, יש לדחות את הטענה לפיה רף החומרה בהן נמוך, זאת בשים לב לנוכח האיים (הנתום איהם על בת זוגו שיוכנס לעינה מפותחות); לברוטליות שבמעשיו (מיד לאחר האיום הטיח הנאשם את ראהו של אשתו ברכב לעיני ילדיהם הקטנים שזעקו לנ宴ם לחודל ממעשו); החזרתיות שבמעשיו לאורך האירוע (גם לאחר שצלצלה המתлонנת למשטרה, הנאשם לא הורתע, אלא איים שירצח אותה, ואף נתן לה מכח נוספת בראהה). מדובר באלימות של ממש שגרמה לנ宴מת חבילות כעולה מ-ת/1, המצביעות על הכוח הרוב שהפעיל הנאשם על המתלוונת, גם שהיא לא נזקקה לטיפול רפואי.

בשים לב לכל האמור, נחה דעתך כי סוג העבירות ונסיבות ביצוען אינם אפשרים ויתור על הרשעת הנאשם כנדרש בתנאי הראשוני שנקבע בעניין כתוב.

13. על אף שניתן היה לעצור את הדין בנקודתה זו נכון המסקנה אליה הגיעו, מצאתו להתייחס בקצרה למבחן השני שנקבע בעניין כתוב - הוכחת קיומה של פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, שביטתו בהוכחת נזק konkreti שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו.

שתי טענות מרכזיות בפי הנאשם; האחת, שהותרת הרשעה על כנה תוביל לאובדן מקום עבודתו, מהטעם שהוא מספק שירותים לשירות הביטחון ונדרש להכנס למכון למתפקיד המשרד. השנייה, שככל שיורשע לא יוכל להוציא

ויזה לארה"ב ולטוס עם ידיו הקטינים לאם, המתגוררת בארה"ב.

14. לאחר שעינתי במסמכים שצירף הנאשם, לא מצאתי שיש בהם כדי לתמוך בטענותיו. ביחס לטענה בדבר פגיעה בתעסוקת הנאשם - הנאשם הציג אישור לכך שהוא ספק של משרד הביטחון, ואולם, באישור לא ציין דבר על כך שתישלל מה הנאשם האפשרות לספק שירותים למשרד הביטחון ככל שיורשו.

מעבר לדבר, ניתן להשוו את מצבו של הנאשם זהה של הנאשם העובד בעבודה הטעונה רישוי, לגבי נקבע, שראו שדבר הרשותו יהיה גלי עלי מנת ששיעור הדעת בשאלת אם להמשיך להעסקו, או אם לחדש את רישיונו, תיוותר בידי הגורמים המוסמכים [ראו והשוו: רע"פ 19/19 1240 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.3.2019) רע"פ 50/2018 בז gal נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 19/923 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (2.4.2019); עפ"ג (מרכז) 20-07-68650 דזרושנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.11.2020) (לא פורסם)]. הנה כי כן, ככל שימושו של הנאשם וסוג העבירות בהן הורשע, מהוות מכשול לקלבו לעובדה מסוימת, ממנוטק מהשאלה אם ההליך הפלילי הסתיים בדרך של הרשעה או ללא הרשעה, מן הראי שהמעסיק יהיה מודע לכך, ועל זו לבית המשפט להיות שותף להסתרת פרט מידע זה [ראו והשוו: ע"פ (ב"ש) 20-09-36257 מדינת ישראל נ' טויזר (21.4.2021) (להלן: עניין טויזר)].

על כך יש להוסיף שה הנאשם לא הניח תשתיית ראייתית נוספת לפגיעה במקום עבודתו,DOI בכך כדי לדחות טענתו זו [רע"פ 14/6756 בן חמו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.1.2015)]. עוד יש לזכור ש"זוק קונקרטי" איןמשמעות בהכרח, שה הנאשם לא יוכל להמשיך לעבוד באותו מקום בעובדה שהוא מעוניין לעבוד בו, אלא שלא יוכל למצוא עבודה המתאימה לנ庭ונו" (עניין טויזר). טענה מעין זו לא הוכחה על ידי הנאשם.

15. אשר לטענה בדבר היעדר אפשרות להוציאו ויזה כל שה הנאשם יורשע - הנאשם לא הציג כל מידע המלמד על כך שבמידה ווירשע בדיון תישלל ממנו האפשרות להוציאו ויזה לארצות הברית, ואף לא הציג מסמך כלשהו המאשר שאכן הגיע בקשה בפועל. הנאשם אף לא הצביע על צורך חריג בהוצאת הויזה, שהרי ילדיו אינם מתגוררים בארץ, אלא מתגוררים עמו בארץ. מטעם הנאשם אף הוגש תצהיר של אםם של הקטינימ, לפיו היא מייפה את כוחו של הנאשם לטפל בילדים בכל דבר ועניין, ללא צורך בהסכמה נוספת מצדה. אשר לטענתו הנאשם לפיה לא יכול ללוות את ילדיו לבקר את אםם בארה"ב - הרי שפגיעה שכזו אינה מהווה פגעה ממשית בשיקומו או בעתידו של הנאשם, בפרט בהינתן כי הילדים יכולים להסתתר במלואה אחר במהלך ביקור אםם.

16. גם בפסקה שהוגשה מטעם ההגנה בנושא זה אין כדי לסייע לנאים, שכן אין מדובר באותו נסיבות: בת"פ (רח') 17-09-10041 מדינת ישראל נ' אשורי (25.9.2019) מדובר בנאים שהוירשע בעבירות באוים ותקיפת בת זוג בנסיבות קלות בהרבה, כאשר אותו נאים היה זוקק לויזה כדי לבקר את ילדיו שהתגוררו בחו"ל; בעפ"ג (מרכז-lod) 16-07-45248 לוי נ' מדינת ישראל (2.4.2017), דובר בנאים שהוירשע בעבירה של העסקת שב"ח. אותו נאים נדרש לניהל סניף של חברת בארה"ב, ולפיכך נזקק לויזת שהיא למدينة זו.

גם מפסקי הדין הנוספים שהוגשו לא ניתן ללמידה גירה שווה לעניינו.vrן, חלק מפסקי הדין עוסקים בעבירות שאינן עבירות אלימות במשפחה ונסיבותם קלות מנסיבות העבירות דן. באותו פסקי דין שעסקו בתחום של אלימות במשפחה, רף החומרה היה נמוך יותר מהמקרה שלפניינו. בחלק מהמקרים הוכח קיומו של נזק קונקרטי שייגרם לשיקומו של הנאשם כל שיורשע. במאמר מוסגר אצ"נ שבפסיכיקה שהוגשה מטעם ההגנה לצורך קביעת מתחם העונשה, ניתן למצוא דוגמאות למקרים בהם נדחו ערעוריהם של נאים על הרשותם בדיון בעבירות שבוצעו בנסיבות הדומות לעניינו (ראו בהמשך סעיף 25 לגזר דין זה).

17. בשולי הדברים יש לציין שגם שירות המבחן לא המליך על ביטול הרשותה, מן הטעם שה הנאשם לא המציא מסמכים רלוונטיים. על אף שמסמכים שונים הוצגו בהמשך לבית המשפט, מצאת שאי בהם די, כמפורט לעיל.
18. נוכח כל האמור, מצאת לדחות את בקשה הנאשם לסיים את הליך בעניינו תוך ביטול הרשותה.

מתחם העונש הולם

19. קביעת מתחם העונש הולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרונו ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונשה הולם, בהתאם לעיקרונו ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנוהגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

20. במשישו פגע הנאשם בשלום המתלוונת ובזכותו לכבוד ולכבודו בתוך התא המשפטי. כפי שציינתי בפרק העוסק בסוגיות ביטול הרשותה, בשנים האחרונות ניכרת מגמה של החמרה בעונשה כלפי אלו הנוקטים באליםות במסגרת התא המשפטי [רע"פ 18/6464 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)].

21. הואיל ועמדתי על נסיבות ביצוע העבירה במסגרת הפרק העוסק בביטול הרשותה, לא ארחיב בגין, וכי אם אזכיר שמדובר באירועים שבוצעו בשתי הזרמים נונקטה אל מול עיניהם של ילדיהם הקטינים של הנאשם והמתלוונת, שהפיצוו בנางם שיחדל ממעשי שעיה שאם זו עקרה לעזרה. גם כאשר צלצלה המתלוונת למשטרת לא חדל הנאשם ממעשי, או על המתלוונת והכה אותה שוב. מעשי הנאשם הותירו סימני חבלות במתלוונת, הגם שלא דבר באליםות ברף חומרה גבוהה.

מדיניות העונשה

22. מנעד העונשה בעבירות אלימות בכלל, ואליםות בתוך המשפחה בפרט, הוא רחב ביותר, ויעדו על כך פסקי הדין הרבים שהוגשו מטעם ב"כ הצדדים. מטעם המשימה הוגש מספר פסקי דין, שעל אף שנסיבות המקרים המתוארים בהם חמורים מהמקרה שלפניינו, נקבעו בהם מתחמי עונשה נמוכים מהמתחם לו עתרה המשימה, ובסתופו של יום הושת עליהם עונש קל מהעונש לו עתרה המשימה במקרה שלפניינו [ראו לדוגמא עפ"ג (מרכז-lod) 12-08-08-24970 הרשקביץ נ' מדינת ישראל (11.11.2012)], במסגרת אושר עונש של 8 חודשים מאסר בפועל לנางם

שדחף את אשתו שעה שהחזיקה בבתם הפעיטה, גירר אותה לא מבטיה, שם משר בשערות ראהה, הכה אותה בראשה עם ידו וירק עליה. בעפ"ג (מרכז-lod) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020), אושר עונש של 14 חודשים מאסר בפועל לנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, לאחר שבתקיפות יוכח עם ארוסתו, סטר לה, הפיל אותה ארצתה והכה אותה בכל חלקי גופה כשהיא שרוועה על הקרקע. כשהתרכזה המתלוונת, אחץ בראשה ומשכה לכיוונו. בבית המשפט המחויז אושר מתחם ענישה הנע בין מספר חדש מאסר בפועל לבין 18 חודשים מאסר. בעפ"ג (מרכז-lod) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020), הושת עונש של 11 חודשים מאסר בפועל כעונש עיקרי על נאשם שחבט באשתו מספר פעמים בנסיבות אגרוף לראשה לנגד עיניהם של עובי אורח ושניים מילדיהם הקטינים. גם לאחר שהורחק הנאשם מהמתלוונת שב ותקף אותה בנסיבות בכתפה ובידה וחדל מעשי רק כאשר שוטר הרחיקו ממנו. באותו מקרה אושר מתחם ענישה הנע בין מספר חדש מאסר בפועל ועד 18 חודשים מאסר.

23. מנגד, הוגש מטעם ההגנה פסקין דין רבים בהם הושתו עונשים קלים בדמות מאסרים מותנים ושל"צ. ראו לדוגמא: ע"פ (י-מ) 28138-02-16 ח' ל' נ' מדינת ישראל (7.9.2016), בו נדחה ערעור הנאשם שכoon לפני הרשותו בדין ואושר עונש של של"צ ומאסר מותנה לנאשם שדחף את אשתו וחבט את גופה לקיר באופן שהותיר בה סימני חבלות על זרועויה, פניה ובטנה. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשים מאסר שניית לרוצותם בעבודות שירות; ברע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל (7.9.2015), נדחתה בבקשת רשות ערעור שנسبה על הרשותה הנאשמה בדיון. הנאשמה הורשעה בכך שחברה טלפון הנידル של שעבר לשעבר בנסיבות הבסיס ובמהשך שרטה את המתלוון בחזו, בשפטו ובזרעו השמאלית. על הנאשמה הוטל עונש של מאסר מותנה בגין 3 חודשים. בעפ"ג (י-מ) 11194-01-16 מדינת ישראל נ' פלוני (6.12.2016), נדון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. בשניים מהאישומים תואר כי הנאשם סטר לאשתו (בשתי הזרמיות בכל אישום) וגרם לה לאודם או לסימן כחול בלחיה, כשבאחד מהם גם משר בשערותיה. באישום נוסף גירר הנאשם את המתלוונת מהמיטה למטבח, משר אותה בחזקה וכתוצאה נחבט ראהה במקරר והוא נפלה ונחבלה בראשה. בעודה על הרצפה בוכה, בעט בה הנאשם. ערעור המדינה על ביטול הרשות המערער התקבל תוך שבית המשפט קבע כי חרף ההליך השיקומי-טיפולי שעבר הנאשם, חומרת העבירות מחייבת הרשעה. הערעור על קולת העונש, נדחה אמן, ואולם בית המשפט שלערעור מצא להציג: "...לא בלי לבטים סבירים אנו, כי אין מקום להתערב ברכיבי הענישה, זולת הוספת רכיב של מאסר על-תנאי. יתכן, כי הרף התחרון של מתחם הענישה ההולם הוא מאסר בעבודות שירות, ובמקדים חריגים וקיצוניים ניתן להסתפק בשירות לתומלת הציבור בהיקף נרחב. ואולם איןנו קובעים מסמורות בעניין זה, ولو מן הטעם שאין זו דרך ערעור להחמיר בדיון של נאים אלא בניסיבות חריגות".

24. על מנת שלא להאריך לא אתיחס לכל פסקין דין שהוגש מטעם הנאשם, ודין אם אכן שחלק ניכר מהם עוסקים במקרים תקיפה בנסיבות קלות מעיניינו. מעבר לאמור, לדידי, בנסיבות המקירה שלפניו קביעת מתחם ענישה שתחייבתו מאסר על תנאי ושל"צ כעונש מוחשי, אינה עולה בקנה אחד עם עקרון הילימה ועלולה לפגוע קשות בעיקרונו הhardtuaה. מנגד, מצאתי שמתחם הענישה שהוצע על ידי המאשימה מחמיר עם הנאשם יתר על המידה, וכי אם אפנה לפסקין דין אוטם הגישה המאשימה עצמה בתמיכה לעמדתה.

25. אשר על כן, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידה הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות, ובנסיבות הענישה הנוגatte, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 4 חודשים מאסר שיכול וירצוץ בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות

עמוד 8

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - verdicts.co.il

26. הנאשם כבן 45 ונמצא בזוגיות עם המתלוונת למעלה מעשר. בחודשים האחרונים חידשו השניים את הקשר הזוגי, בעקבות הлик שיקום שעבר הנאשם, לאחר שנפרדו לזמן קצר בעקבות האירוע. לבני הזוג שלושה ילדים משותפים ולכל אחד מהם ילדים ממערכת יחסים קודמת: למתלוונת ולד אחד ולנאשם שני ילדים מגושתו המתגורתת באלה"ב. מכאן, שהטלת עונש מאסר, לרבות מסר שירותה בדרך של עובדות שירות תפגע בנאשם ובמשפחהו. הנאשם נעדר הרשותות קודמות, ס"מ 13 שנות לימוד, ושירת שירות צבאי מלא בראש צוות בחיל האויר. מזה שנים רבות שומר על יציבות תעסוקתית בתחום העבודה החשמלית ומספק שירות לחברות תעשייתיות גדולות.

27. מתקורי שירות המבחן (מיימ"ם 28.7.2020 ו- 8.3.2021) עולה שהנאשם שלל בתחילת הדרכ נזקקות טיפולית, והתקשה ליטול אחריות באופן מלא על עצמו, גם שהבע נכונות לשאת בעונש שיגזר עליו. מהתקורי הראשון הראשון עליה שהנאשם נעדר רצון יכולת להתבוננות עצמית, וכן אמפתיה והבנה לפגעה בבית זוגו ובילדיו שנכח באירוע. לאור האמור, העורך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבריות בעtid, והמליץ להטיל עליו עונש של מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף של 200 שעות.

28. בתוקיר משלים, שהוגש בחלוף מספר חודשים, הפנה השירות המבחן לשינוי שלל בגין הנאשם ביחס לעברות, כאשר הפעם צוין שהוא לוקח אחריות על מעשיו ומצילח להתייחס באופן ביקורתי לbehiorותיו. לדברי הנאשם, הוא איבד שליטה על מעשיו בשל תחושות כאס ולחץ, ונרג באלימות שאינה מאפיינת אותו בדרך כלל. הנאשם הביע רצון בפני השירות המבחן להיעזר בגורמי מקצוע טיפולים, אף השתלב בחודש נובמבר 2020, מיזמתו, בטיפול במרכז "התחלת חדשה". מתקיר המבחן, כמו גם מ-/6 - דוח מצב טיפול מ"התחלת חדשה" - עולה שהנאשם המשיך לקחת חלק פעיל בטיפול קבוצתי במסגרת המרכז עד מועד כתיבת הדוח, הגיע למפגשים באופן סדיר, והביע מוטיבציה להמשך טיפול. נכון כל האמור, המליצו גורמי המקצוע שהנאשם ימשיך בטיפול שנה נוספת. הנאשם הדגיש את חשיבות הטיפול עבורו ואת רצונו להמשיך ולקבל תמיכה טיפולית- שיקומית.

29. משיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוונת אישרה המתלוונת שמערכת היחסים הזוגית בין לבן הנאשם השתרפה, באופן המפורט בתוקיר. לדבריה, הנאשם מגלה מתינות בתגובהו, מוסת יותר מאשר בעבר והוא אינה חשש מאיימת מפניו.

30. גם שצוין שהנאשם נמצא בתחילת דרכו הטיפולית ומתקשה עדין לזהות מצבי סיכון, שירות המבחן העורך כי שילובו בטיפול יוכל לעזור בגורמי המקצוע, שיקום המערכת הזוגית בין הנאשם למתלוונת והיעדר תיקים חדשים - מצבים יכולים על הפחתה בסיכון הנשקף ממנו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבנן לשנה וחצי לצד של"צ בהיקף של 200 שעות.

31. אין חולק על כך שהנאשם עבר כברת דרך מאז ביצוע העברות ועד היום, כאשר לשינוי זה יש לתת ביטוי בעונש שיגזר עליו בסופו של יום. נוסף על כן, יש לזכור לטובת הנאשם את הودאותו והיחסים בזמן שיפוטו, עבורי הנקי וכן היותו אב לשני ילדים קטינים ממערכת יחסים קודמת ומפרנס של יתר בני המשפחה. הנאשם נמצא בתחילת של ההליך השיקומי, אולי ניתן לראות שהטיפול נותן אותו במערכות הזוגית בין בני הזוג, כפי שהוא מדברי המתלוונת. לאור כל האמור, ובשים לב לפוטנציאלי השיקום, מצאתי לחזור לקולא מתחם הענישה. על אף האמור, סבורני שהסתפקות בעונש שאין כולל, לכל הפלחות, רכיב של מאסר בעבודות שירות, עלול לפגוע בעיקרון ההרתעה, שהוא צו השעה בעברות מסווג זה. בעניין זה אפנה לע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019), בו נקבע, בין היתר:

"ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלים נגד נשים מצד בני זוגן וקרובייהן עולם כעווילתו נהוג.

במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדת מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לשיקול ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותו האישיות של המערער".

.32. לאחר שאין במשען הנאשם היבטים כלכליים, וכאשר בני הזוג חיים היום בלבד, לא מצאתו להטיל עליו עונש של קנס או התחריבות.

.33. אשר על כן, אנו גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א.2. חודשי מאסר לRICTO בדרכם של עבודות שירות שיבוצעו ב"מוקד שליחים ראשון לציון" ברחוב אליהו נתן 20, ראש"צ. לאחר שהמועד המומלץ לתחילת רICTO עבודות השירות חלף זה מכבר, יהא על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות שירות מוחז מרכז לצורך קליטה והצבה ביום 8.6.2021 לא יותר מהשעה 00:00, כשהוא מצוי בתעודה מזהה ובאזור הדין. מובהרת לנائب חובת שיתוף הפעולה עם הממונה ועם מקום ההשמה, וכי כל חריגה מהכללים יכול ותוביל להפקעת עבודות השירות ולRICTO יתרת התקופה בדרכו של מאסר ממש.

כל שנוכח חלוף הזמן יבקש הממונה לשנות את מקום ההשמה, יוכל לפנות לבית המשפט בבקשת מתאימה. במאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתחום תקופת של 3 שנים מהיום על עבירת אלימות או איומים.

ג. צו מב奸 למשך 18 חודשים.

mobher לנائب שיכל שלא עומד בצו המבחן, יוחזר ענינו לבית המשפט ונינתן יהיה להטיל עליו עונש אחר, לרבות מאסר בפועל.

.34. ניתן בזאת צו כללי ל모ציגים.

.35. ערביות והפקדות שניתנו במסגרת הליכי המעצר הקשורים לתיק זה ישמשו לצורך הבטחת רICTO עונש המאסר בעבודות שירות. עם תחילת רICTO עונש זה, יושב הכסף לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

.36. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי מרכז-לוד בתחום 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט סיון תשפ"א, 30 Mai 2021, בנסיבות הצדדים.

